

מ"ת 2079/08/16 - מדינת ישראל נגד יואב הוריש

בית משפט השלום בפתח תקווה

24 אוגוסט 2016

מ"ת 2079-08-16 מדינת ישראל נ' הוריש(עציר)

בפני כב' השופטת הבכירה ניצה מימון שעשוע
מבקשת מדינת ישראל
נגד
משיב יואב הוריש (עציר)

החלטה

בפני בקשה למעצר המשיב עד תום ההליכים.

כנגד המשיב הוגש כתב אישום המייחס לו עבירה של החזקת נשק. בכתב האישום נטען כי ביום 24.7.16 החזיק המשיב, בפרדס סמוך לבית העלמין בנתניה, נשק מסוג קרל גוסטב ובתוכו מחסנית וכן ארבעה כדורי תחמושת, כשהוא חבוי בארגז קרטון ועטוף במגבת.

ב"כ המשיב חלק על קיום ראיות לכאורה המספיקות לביסוס הרשעה.

ב"כ המשיב טען, כי אין בתיק דבר מה נוסף לחיזוק ההודאה שמסר המשיב בחקירתו, וכי המשיב לא מסר כל פרט קונקרטי או מוכמן שלא היה ידוע לחוקרים, אשר ניתן היה לבדוק את אמיתותו, אלא רק אישר את מה שהציגו בפניו. כן טען הסניגור כי המשיב היה במצב נפשי מטושטש עקב נטילת משכך כאבים מסוג Targin לפני החקירות בהן הודה בהחזקת הנשק, ועל כן משקל ההודאות שמסר קטן או אפסי.

מעיון בתיק החקירה עולה כי המשיב חזר והודה בהחזקת הנשק באופן ענייני וקונקרטי מספר פעמים במהלך מעצרו:

א. לאחר גביית הודעתו הראשונה ע"י החוקר ניר זרביב, בה הכחיש המשיב קשר לנשק, הורה קצין החקירות על שחרורו והדבר נמסר למשיב. המשיב המתין במרפסת החקירות להגעת אביו, שהיה אמור לחתום ערבות צד ג' לשחרורו, ובהיותו שם שוחח איתו השוטר יניב אסולין. השוטר אסולין ציין במזכר שרשם כי **המשיב נראה לחוץ מאוד, עם דמעות בעינים, והתבטא כמה פעמים באומרו שנמאס לו הוא רוצה לסיים עם העבר. הוא ביקש מהשוטר לקרוא שוב לחוקר ניר זרביב.**

ב. ממזכר נוסף, שרשם החוקר זרביב, עולה כי **כשיצא למרפסת תשאל את המשיב ממושכות, והמשיב אמר לו שרכש את הנשק**. החוקר זרביב הכניס את המשיב לחקירה נוספת בה מסר שמצא את הנשק (ההודעה השניה שתפורט להלן) **ולאחר גביית ההודעה שוב תשאל החוקר את המשיב מחוץ לחדר החקירות והמשיב אמר לו שרכש את הנשק לצורך הגנה על חייו**. משמע, החוקר הודה **פעמיים** בפני החוקר זרביב מחוץ לחדר החקירות, לפני ההודעה השניה ואחריה.

ג. בהודעה השניה מיום 24.7 שעה 23:16 אמר המשיב מיד בתחילת ההודעה "אני רוצה לספר שזה שלי לצורך הגנה עצמית מחשש לחיים". הוא פרט כי מדובר בנשק מסוג "קרלו" ואמר כי קנה אותו. לאחר מכן ביקש שהחוקר ימחק את המילה "קניתי" ויכתוב "מצאתי", טען כי מצא את הנשק והחזיק אותו מבלי לדווח למשטרה כי נלחץ. אמר כי החשש לחייו נובע מסכסוכים מהעבר. אמר כי החביא את הנשק בתוך קרטון בסמוך למקום מציאתו ולא בדק אותו, וכי ביום עיכובו הלך לבדוק אם הוא נמצא שם. כשנשאל "אתה רוצה לספר את האמת או חלקים?" השיב: **"מה שאני יכול לספר אני מספר"**. החוקר ביקש ממנו לספר פרטים שידועים לו על הנשק מעבר למה שהוצג לו ע"י החוקר בחקירה, והשיב כי אין בידו למסור פרטים כאלה. כשנשאל אלו איומים על חייו קיבל, השיב כי ניסו לפגוע בו ואינו יכול לספר מעבר לכך. הוא ביקש שהחוקר ירפה ממנו והחוקר רשם כי **המשיב בכה**. מסר כי אינו יודע מי עומד מאחורי האיומים אך ממעט לצאת מהבית עקב כך.

ד. בהודעה השלישית שנגבתה ממנו באותו לילה בשעה 23:48 חזר המשיב ואמר "רכשתי את הנשק לצורך הגנה עצמית בקשר לאיומים ומנסים לפגוע בי, קניתי אותו לפני יומיים ואני לא רוצה להגיד ממי, לא רוצה להגיד איפה היתה העיסקה, קניתי את הנשק בסביבות 10,000 שקל, זה היה מחוץ לנתניה". אמר כי רכש באותו מעמד גם ארבעה כדורים. את הנשק והתחמושת הטמין בתוך קרטון עם מגבת שמצא בבית העלמין. אמר כי **הוא מאוים כבר תקופה והסיבה שהחליט לקנות נשק בעיתוי הנוכחי היא כי "הגיעו מים עד נפש"**. אמר כי אינו זוכר אם נגע בו בידיו או עם כפפות. נשאל אם יכול למסור פרטים נוספים בקשר לנשק ואמר שלא שם לב לפרטים כאלה. נשאל על החבלות שברגליו ואמר כי אינו רוצה לדבר על כך.

ה. לאחר גביית הודעה זו הוחלט על מעצרו של המשיב והוא לווה ע"י הבלשים מיליס ומוסקוביץ לביתו כדי לקחת בגדים וציוד רפואי לבית המעצר. בזכ"דים של הבלשים מוסקוביץ ומיליס מצויין כי המשיב, שהובל כשהוא אזוק, נשאל ע"י אמו "על מה עצור הפעם", והמשיב ענה לה **"תפסו אותי עם נשק"**.

ו. בהודעה הרביעית שנגבתה ממנו לאחר מספר ימי מעצר, לבקשת סניגורו, טען כי בחקירה הקודמת היה מטושטש מהכדורים שלקח נגד כאבים בגלל הפציעות שיש לו ברגליים והכחיש את מה שמסר בהודעות הקודמות. טען כי הפציעה הינה מכך ששפך על המנגל אצטון במקום מים (בעוד שבזמן עיכובו בשטח, ולאחר מכן בעת ליווי לביתו לאחר שנעצר, אמר לבלשים כי נפצע בתאונת אופנוע שטח). טען כי אחד הבלשים נתן לו את הכדור אחרי החקירה הראשונה, וכי הביא שני כדורים מהבית והיו אצלו בכיס.

לגרסתו זו של המשיב, בדבר נטילת כדור בין ההודעה הראשונה לשניה, אין תימוכין בתיק החקירה. מדו"ח הפעולה של פקד אוהד גולדברג שעייב את המשיב לחקירה בביתו עולה כי המשיב לא ביקש לקחת איתו תרופות כלשהן לתחנת

המשטרה והפקד אף ביצע חיפוש על גופו בטרם כניסתו לתחנה ולא היה דבר בכיסיו. גם הבלש ערן מיליס ציין כי ערך חיפוש על גופו של המשיב לאחר עיכובו לחקירה ולא מצא דבר. בנוסף, הבלשים ערן מיליס וברקן מוסקוביץ דיווחו כי לאחר גמר החקירות ביום 24.7.16 בלילה, משהוחלט על מעצר המשיב, ליוו את המשיב לביתו לקחת בגדים ומשחות לצורך שהותו בבית המעצר, אך זאת רק בסיום החקירות ולא לפני גביית ההודעה השניה והשלישית בהן מסר הודאה. עוד יצוין, כי לנוכח טענת המשיב כי אחד הבלשים נתן לו את הכדור וכוס מים, הופגש המשיב ביום 28.7.16 עם כל בלשי התחנה והוא לא זיהה איש מהם כמי שנתן לו את הכדור.

דין

הפירוט והציטוט מהודעותיו של המשיב מלמד על תוכן סדור וענייני, כאשר הרושם המתקבל הוא שהמשיב מסר בהודעה השניה והשלישית רק חלק מהאמת הידועה לו מאחר שלא רצה להפליל אחרים, ככל הנראה עקב חששו שיבולע לו, הן ע"י מי שמאיימים על חייו והן ע"י מי שממנו רכש את הנשק. אין בהודעות כל רמז למצב נפשי דלזיונלי. לא זו בלבד שהמשיב אינו מספר סיפורים דמיוניים אלא נראה כמי שמסתיר את העובדות הידועות לו ומפעיל שליטה וריסון על מוצא פיו, מתוך החשש מנקמה. גם התנהגותו במרפסת עובר למסירת ההודעה השניה, המצב הנפשי הלחץ המתואר ע"י השוטר אסולין, בקשתו לקרוא שוב לחוקר זרביב, ואמרתו כי רוצה "לסיים עם העבר", מלמדים על לחץ פנימי שעל המשיב לפרוק מטען מעל ליבו ולהודות במיוחס לו וברקע לביצוע העבירה.

עוד יצוין, כי בהארכת מעצרו הראשונה ביום 25.7.16, היה המשיב באולם בית המשפט עם סניגורו מטעם הסנ"צ עו"ד רן אלון, שמע כי נציג המשטרה אומר שהוא הודה בחקירתו בהחזקת הנשק, ולא אמר מאומה לסניגור או לבית המשפט על כך שבחקירותיו אמר היה מטושטש עקב לקיחת משכך כאבים ו/או הזה הזיות. הטענה עלתה לראשונה אחרי שהוחלף ייצוגו, ב-27.7.16.

מהתיק הרפואי עולה אמנם כי עקב הכוויות נרשם למשיב משכך כאבים בשם טרג'ין, אך אין כל אינדיקציה בתיק הרפואי כי כדור זה גרם למשיב להזיות, ועולה כי לאורך הטיפול והמעקב הרפואי אחר המשיב הוא לא התלונן על תופעה של שטוש או הזיות עקב נטילת משכך הכאבים שנרשם לו.

לסיכום נקודה זו, נראה כי ההודאות החוזרות שמסר המשיב בפני החוקר זרביב והתנהגותו לפני כן כפי שתועדה ע"י השוטר אסולין, הדברים שאמר לאמו לאחר החקירות, נסיונו להצניע פרטים שחש מהשלכותיהם ומצבו הנפשי כפי שתועד ע"י השוטר אסולין והחוקר זרביב, תומכים באמיתות ההודאה שמסר ושוללים טענה של מצב נפשי דלזיונלי.

עם זאת, קיים בתיק מחדל חקירתי שעלול להשפיע על סיכויי ההרשעה, וזאת לעניין טביעות הנעליים שנמצאו בזירה. מדו"חות הפעולה של הבלשים שתפסו את הנשק עולה כי הגיעו למקום מחבואו ע"י הליכה בעקבות טביעות נעל מסוג אדיס שהובילו לשיחים שביניהם הוסתר הנשק. משום מה, לא צולמו טביעות הנעל בסמוך למקום הימצא הנשק ע"י הבלשים, הגם שצילמו מספר צילומים בזירה. אף לא הוזמן מז"פ למקום לצורך תיעוד העקבות, עקב פעילות בזירה אחרת. גם לא נעשה חיפוש בבית המשיב כדי לבדוק אם הוא מחזיק נעליים כאלה ולהשוות את מידת נעליו עם גודל העקבות שנמצאו.

בהודעה הראשונה מיום 24.7 בשעה 21:52 אמר המשיב כי לבש בעת עיכובו במקום אותן נעלים מסוג אנדר ארמור שהיו על רגליו בחקירה. גם בהודעה השלישית משעה 23:48 אמר כי ביום עיכובו במקום נעל נעלי אנדר ארמור ולא ידע לומר למי שייכות טביעות הנעל של נעלי אדידס שנמצאו בסמוך לנשק, "אולי זה של אחד הבלשים". אי בדיקת עקבות הנעליים שהובילו לנשק יוצרת חסר בתיק החקירה, המבוסס רובו ככולו על הודאות הנאשם ועל "דבר מה לחיזוק" חלש יחסית, עצם הימצאו בסמיכות מקום למקום מחבוא הנשק, כאשר ההסבר שנתן להימצאותו שם, צפיה בפעולות אופנועני שטח, עשוי להתקבל.

כמו כן, יש לציין כי המזכרים שרשמו השוטרים לגבי נקודות שונות שעלה הצורך בהבהרתן לנוכח חזרתו של המשיב מההודאה, נרשמו בחלקם בדיעבד, והדבר עלול לפגוע במשקלם.

לפיכך אני קובעת כי קיימות ראיות לכאורה העשויות לבסס הרשעה, אך עוצמת הראיות אינה גבוהה ויש פגמים וחוסרים בתיק החקירה, העשויים להביא לזיכוי מחמת הספק.

למשיב, חרף גילו הצעיר מאד, עבר פלילי לא מבוטל בעבירות רכוש ואלימות ואף ריצה מאסרים.

העבירה מקימה עילת מעצר של מסוכנות, ומעורבותו של המשיב עם גורמים פליליים עמם הוא מסוכסך, מגבירה חשש זה למעורבות באלימות.

לפיכך אני מורה על קבלת תסקיר מעצר שיבחן חלופת מעצר אפשרית התואמת למצבו.

נקבע ליום 19.9.16 שעה 9:00 בפני השופט התורן.

המשיב ישאר במעצר עד החלטה אחרת ויובא ע"י שב"ס.

ניתנה היום, כ' אב תשע"ו, 24 אוגוסט 2016, במעמד הצדדים.